

Ἀπάντηση Ἀγιορειτῶν σὲ βλάσφημες θέσεις Μητροπολίτη γιὰ τὴν ὁμοφυλοφιλία

Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τὰ τελευταῖα χρόνια, κάποιοι μεγαλοσχήμονες συναγωνίζονται γιὰ τὸ ποιὸς θὰ ἐκφράσει τὸ χειρότερο ἢ ποιὸς θὰ ξεπεράσει τὸν χειρότερο. Ἄλλοι αὐτοαναγορεύονται ὡς ἱατροί, λοιμοξιολόγοι καὶ ἄλλοι αὐτοπροβάλλονται ὡς νέοι φωστῆρες, θεολόγοι.

Οἱ αἰρετικές θέσεις ἀπομαγνητοφωνημένων ἀποσπασμάτων μητροπολίτη σχετικὰ μὲ τὴν ὁμοφυλοφιλία, μᾶς λύπησαν βαθύτατα. Σχολιάζονται ἀκροθιγῶς κατωτέρω, μὲ τὴν ἐπισήμανση, ὅτι οἱ παραπομπές τοῦ μητροπολίτη εἶναι παρμένες ἀπὸ τὸ ... «Κατὰ Νέαν Ἐποχὴν» εὐαγγέλιο, ἐνῶ αὐτές πού χρησιμοποιοῦμε ἐμεῖς εἶναι ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο πού αἰῶνες χρησιμοποιοῦν καὶ ἀποδέχεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὁρθόδοξη.

α) Βλασφημεῖ ἰσχυριζόμενος ὅτι · «Ο ΘΕΟΣ ΕΧΕΙ ΔΩΣΕΙ σὲ μερικοὺς ἀνθρώπους νὰ αἰσθάνονται τὴν ἔλξη πρὸς τὸ ἴδιο φύλο», καὶ σὲ ἄλλη ἀποστροφή τοῦ λόγου του · «Ὅταν τὴ δίνει ὁ Θεὸς θὰ πολεμήσω αὐτήν;»

Ἐνῶ διολοισθαίνει ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Θεολογία, δὲν λαθεύει ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ μυθολογία. «Ὁ Θεὸς πού δίνει τὴν ἔλξη αὕτη», κατὰ τὰ μυθεύματα τῶν ἀρχαίων εἶναι ὁ Δίας, μανικὸς ἐραστής τοῦ Γανυμήδη, ἀλλὰ μεταξὺ Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Θεολογίας καὶ ἀρχαίας Ἑλληνικῆς μυθολογίας «χάσμα μέγα ἐστήρικται»¹. Οἱ ἐντολές τοῦ διαβόλου, ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Φώτιος, εἶναι «πορνεία, μοιχεία, κλοπὴ, φόνος, ψεῦδος καὶ ὅσα ἄλλα κακὰ τῶν ὁποίων ἐκεῖνος ἔγινε σπορέας ἐκούσιος καὶ ἀρχηγὸς καὶ ὁδηγός, στὸ νὰ τολμοῦνται καὶ νὰ πράττονται τὰ ἀτόλμητα»². Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ εἶπε ὁ Χριστὸς στοὺς τότε Ἰουδαίους καὶ μετέπειτα ἀμετανόητους ἀμαρτωλοὺς · «εἴστε παιδιὰ τοῦ διαβόλου καὶ θέλετε νὰ ἐκτελεῖτε τίς ἐντολές του»³. Ἦδη ἀπὸ τὸ πρῶτο βιβλίο τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὴ Γένεση, ὁ Θεὸς ἔδειξε τὴν ἀποστροφή του μὲ τὴν καταστροφή τῶν Σοδόμων⁴ καὶ νομοθετεῖ γιὰ τὸ ἴδιο θέμα στὸ Λευϊτικόν⁵. Πῶς, λοιπόν, ὁ Θεὸς ἔδωσε κάτι πού μαζί μὲ ἄλλες ἀμαρτίες ἔχει ἀπαγορεύσει; Συνεπῶς αὐτὸς πού δίνει αὕτη τὴν ἔλξη εἶναι ὁ διάβολος, γιατί εἶναι «ἀρχηγὸς καὶ πατέρας τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν κακῶν»⁶.

β) Συνεχίζει ὁ μητροπολίτης τίς βλάσφημες ιδέες του · «Εἶναι μιὰ σχέση, στὴν ὁποία ἐὰν ὑπάρχει μέσα ὁ Χριστὸς νὰ λειτουργεῖ λίγο πιὸ πνευματικά». Ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξει μέσα σὲ μιὰ ὁμοφυλοφιλικὴ σχέση, ὅπως ἀστήρικτα ὑποστήριξε «ὁ νεοφανὴς αὐτὸς θεολόγος», γιατί «τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς Θεὸν»⁷, καὶ γιατί δὲν ὑπάρχει κάτι κοινὸ ἀνάμεσα στὸ φῶς καὶ τὸ σκοτάδι, οὔτε συμφωνία ἀνάμεσα στὸν Χριστὸ καὶ στὸν διάβολο⁸.

Δυστυχῶς, ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ μητροπολίτη ἀπουσιάζει ἡ λέξη μετάνοια καὶ ἡ ἐνθάρρυνση γιὰ ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς. Ἄλλως τε καὶ σὲ ἐπόμενη ἀναφορά, πού θὰ δοῦμε πιὸ κάτω, φαίνεται ὅτι «τὸν θέλει ἔτσι» ὅπως εἶναι. Δὲν θωρακίζει τὸν «Γανυμήδη» του μὲ πνευματικὰ ἀντισώματα καὶ τρόπους ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ πάθος του. Τὸν ἀφήνει στὴ «μακαριότητά» του. Ὁ Γανυμήδης του, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ σαρκική του σχέση μὲ ἄνδρα του τὸν Δία, θὰ ἔχει καὶ μιὰ.... «πνευματικὴ σχέση». Ἐκεῖ, στά.... ὑπέρτατα δώματα, θὰ συγκατοικεῖ μὲ τοὺς ἄλλους θεοὺς καὶ θεές πού εἶναι «ἀπατεῶνες, ψεῦτες, φονιᾶδες, δόλιοι, ἐπίορκοι, ἄρπαγες, ἀνδρόγυνοι, μοιχοί, ἐπιβήτορες ἀνδρῶν»⁹, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ὁ μητροπολίτης εἶναι ἱκανοποιημένος γιατί κάνει τὸ ...χρέος του! Ἴσως τοῦ ταίριαζε ἄλλη μητρόπολη ὅπως τοῦ «Διόνυσου» ἢ τῶν «Ἐλευσινίων» ἢ

Στὴν Δ' προκατήχηση ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων μὲ πολὺ εὐγένεια καὶ πόνο καρδιάς, παρακαλεῖ τὸν νεοφώτιστο · «Ξεντύσου σὲ παρακαλῶ, τὴν πορνεία καὶ τὴν ἀκαθαρσία»¹⁰, ἀλλὰ δυστυχῶς «σήμερα κάνουμε χρέη θυρωροῦ καὶ ἀφήνουμε ὀρθάνοιχτη τὴν πόρτα»¹¹.

γ) Μὲ τὰ ἐπόμενα ψεύδεται καὶ παραπληροφορεῖ· «Ἡ Ἐκκλησία ἐπίσημα ΔΕΝ ἔχει τοποθετηθεῖ γιὰ τὸ θέμα αὐτό». Ὁ πολὺς στὴ Θεολογία Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς τονίζει πῶς· «Οἱ ἀνήκοντες στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅπαδοι τῆς ἀληθείας, καὶ ὅσοι ΔΕΝ ἀνήκουν στὴν ἀλήθεια, ΔΕΝ ἀνήκουν οὔτε στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ»¹². Χεῖλη ἀρχιερέως δὲν ψεύδονται. Ἐδῶ ὅμως, ναι καὶ ἀσυστόλως! Ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ξεκάθαρη, ὅπως προαναφέραμε. Ἐπανατοποθέτηση ποὺ τυχὸν ὑποδαυλίζει ὁ μητροπολίτης, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπισυμβεῖ. «Ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία»¹³ δὲν ἀλλάζει ἡ Ἐκκλησία, οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ φέρεται· «ἄνω καὶ κάτω, Εὐρίπου δίκην»¹⁴, κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Θεολόγο. «Τὸ νὰ προσθέσῃ ἢ νὰ ἀφαιρέσῃ κάποιος κάτι, ἰσοδυναμεῖ σαφῶς μὲ ἔκπτωσιν ἀπὸ τὴν αἰώνια ζωὴ»¹⁵ λέγει ὁ λαμπρότατος φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, Βασίλειος. Ὁ Ἰσραηλίτης Ναβουθὲ δὲν παρέδωσε τὸ πατρικὸ του ἀμπέλι. Λιθοβολήθηκε λέγοντας· «δὲν θὰ παραδώσω τὴν κληρονομιά τῶν πατέρων μου»¹⁶. Καὶ ἐμεῖς δὲν θὰ παραδώσουμε οὔτε θὰ ἀφήσουμε ἀνυπεράσπιστη τὴν πανσέβαστη κληρονομιά τοῦ Οὐρανίου μας Πατέρα καὶ τῶν Ἁγίων Του.

δ) Στὴ συνέχεια ἀναφέρει· «Εγὼ λοιπὸν τί θὰ τοῦ πῶ; Ὅτι ὁ Θεὸς δὲν σὲ θέλει ἔτσι. Καὶ θὰ μοῦ ἀπαντήσῃ: Γιατί σὸ εἶπε; Καὶ τί θὰ τοῦ ἀπαντήσω ἐγώ; Ὅτι μοῦ τὸ «πέ»;». Σ' αὐτό θὰ τοῦ ἀπαντήσῃ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, τὸν ὁποῖο προσκαλοῦμε στὸ βᾶθρο τοῦ ὁμιλητῆ. Παρακαλοῦμε ἀκοῦστε τον· «Σ' ἐσένα, βέβαια δὲν τὸ ἔχει πεῖ, τὸ γνωρίζω καλά, γιατί δὲν ὁμιλεῖ στὰ δικά σου, ἀλλὰ στὰ αὐτιά ἐκείνων ποὺ ἀκούουν»¹⁷. «Ὁ ἔχων ῥα ἀκούειν ἀκούετω»¹⁸ ἔλεγε ὁ Χριστὸς καὶ μακάρισε τοὺς μαθητὲς Του ποὺ εἶχαν μάτια ποὺ βλέπουν καὶ αὐτιά ποὺ ἀκούουν¹⁹. Τὸ εἶπε ὁ Θεὸς στὴ Γένεση· «οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα»²⁰. Τὸ εἶπε μὲ τὴν καταστροφή τῶν Σοδόμων καὶ τῶν πέριξ αὐτῶν πόλεων²¹. Τὸ εἶπε στὸ Λευιτικὸ· «Νὰ μὴ συνευρεθεῖς μὲ ἄνδρα, ὅπως μὲ γυναῖκα, γιατί αὐτὸ εἶναι βδέλυγμα»²². Γιὰ νὰ προλάβει τέτοιες συμπεριφορὲς ἀκοῦμε τὴ φωνὴ τοῦ Θεοῦ στὸ Δευτερονόμιο νὰ ἀπαγορεύει στὸν ἄνδρα νὰ φοράει γυναικεῖα ροῦχα, καὶ ἡ γυναῖκα ἀνδρικά²³. Τὸ ἐπανελάβε μέσω τῶν Προφητῶν. Τὸ εἶπε μέσω τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὶς πρὸς Ῥωμαίους²⁴ καὶ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολές²⁵. Πάλι, ἐπανελάβε μέσω τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, γιὰ τίς Σοδομίτικες πόλεις ποὺ κατεδίκασε μὲ καταστροφή, τίς ἀποτέφρωσε καὶ τίς κατέστησε παράδειγμα σ' αὐτοὺς ποὺ θὰ τολμοῦσαν νὰ ἀσεβήσουν μελλοντικά. Ἀναφέρει ἐπίσης τὸν Λῶτ ποὺ καταπονεῖτο ἀπὸ τὴ συναναστροφή μὲ τοὺς ἄνομους ποὺ ἀσελοῦσαν, καὶ ὅτι τὸν ἔσωσε, γιατί μὲ τὴν ὄραση καὶ τὴν ἀκοή συμβιώνοντας μ' αὐτοὺς βασανίζοταν μέρα μὲ τὴ μέρα ἀπὸ τὰ ἄνομα ἔργα τους²⁶. Τὸ εἶπε, ὁ Θεὸς μέσω τοῦ Ἀποστόλου Ἰούδα,²⁷ καὶ τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννη στὴν Ἀποκάλυψη²⁸. Ὁ ὄγκος τῶν παραπομπῶν τοῦ συνόλου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς γραμματείας (Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης καὶ τῶν Ἀγιοπατερικῶν λόγων) εἶναι μεγάλος. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναφερθοῦν ἐδῶ.

Ἐπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ἃς προσέλθει ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης νὰ ἐπαναλάβει τὴν ἐρώτηση ποὺ ἔκανε στὸν ἐπίσκοπο Μαρτύριο· «Διαβάζεις τοὺς θεῖους νόμους σὰν ἔργο δευτερεύουσας σημασίας, ἢ μήπως ἀγνοεῖς καὶ τὴν ἀνάγνωση;»²⁹. Προφητικά, ἴσως καὶ γιὰ κάθε γενιά, ἀναφέρθηκε ὁ πρωτοκορυφαῖος Ἀπόστολος Πέτρος. Παραθέτουμε τὸ κείμενο σὲ ἐλεύθερη ἀπόδοση· «Στοὺς Ἰσραηλίτες ὑπῆρχαν ψευδοπροφῆτες. Ἀνάμεσα σας θὰ ἐμφανιστοῦν ψευδοδιδάσκαλοι. Θὰ σπεῖρουν αἱρέσεις ἀπωλείας (θὰ κηρύξουν δηλαδὴ νέο εὐαγγέλιο). Θὰ ἀπαρνοῦνται τὸν Κύριο ποὺ τοὺς ἐξαγόρασε. Θὰ ἐπιφέρουν ἐπάνω τους ταχεῖα ἀπώλεια. Στὶς ἀσέλγειές τους θὰ τοὺς ἀκολουθήσουν πολλοί. Ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ψευδοδιδασκάλους θὰ βλασφημηθεῖ ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας»³⁰.

Στὸν μητροπολίτη καὶ σὲ ὅσους ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους δὲν πείθονται στὰ ἔως τώρα πιστεύματα τῆς Ἐκκλησίας, θὰ ἀπευθυνθεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός· «Ἀπιστήσατε στοὺς Πατέρες καὶ τὸ βάπτισμα ποὺ πήρατε ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ δὲ δεχθήκατε τὴν πίστη καὶ τὰ λόγια τους. Δείξατε καθαρὰ τίνων μαθητὲς καὶ διάδοχοι εἴστε. Γιατί, ὅτι ἡ μωρία σας θὰ γίνῃ ὀλοφάνερη φάνηκε, ὅτι δηλαδὴ εἴστε μαθητὲς ἐκείνων ποὺ μαζί μὲ τὸν Ἄννα καὶ Καϊάφα λένε στὸν Πιλάτο, «ἐμεῖς δὲν ἔχουμε βασιλιά, παρὰ μόνον τὸν Καίσαρα»³¹, ἂν καὶ φέρετε δέρμα προβάτου καὶ φορᾶτε στολὴ ποιμένα»³². Ὡς πρὸς τίς ἀντιχριστιανικὲς ιδέες τοῦ μητροπολίτη ἐμεῖς κλείνουμε τ' αὐτιά μας, καὶ μαζί μὲ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο καὶ τὸν ἐκ Δαμασκοῦ Ἅγιο, ἀναφωνοῦμε· «Ἀκόμα καὶ ἂν Ἄγγελος ἢ βασιλεὺς σᾶς κηρύττει εὐαγγέλιο διαφορετικὸ ἀπὸ αὐτὸ ποὺ παραλάβετε κλεῖστε τὰ αὐτιά σας»³³. Πρὸς τὸ παρὸν διστάζω νὰ

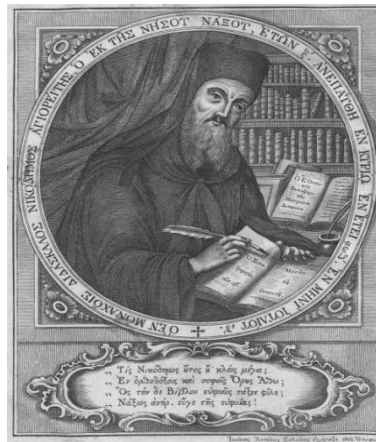
πῶ, ὅπως εἶπε ὁ θεῖος Ἀπόστολος, «νὰ εἶναι ἀναθεματισμένος»³³ περιμένοντας τὴ διόρθωση»³⁴.

Ἐξαιτίας τοῦ ἐλέγχου τοῦ προφήτου Νάθαν, ὁ Δαβὶδ συναισθάνθηκε τίς πτώσεις του καὶ εἶπε : «Ἠμάρτηκα τῷ Κυρίῳ». Βλέποντας τὴν μετάνοιά του, ὁ προφήτης τὸν διαβεβαίωσε : «Ὁ Θεὸς παρέβλεψε τὸ ἁμάρτημα σου»³⁵. Ἐὰν ὁ μητροπολίτης μετανοήσει καὶ ἀνασκευάσει αὐτὰ πού εἶπε, πρᾶγμα πού δὲν πολυελπίζουμε, τότε θὰ τὸν προσφωνοῦμε «Σεβασμιώτατο!».

Ἀγιορείτικη φωνὴ τῆς ἐρήμου

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ:

1	Λουκ.16,26	2	Ἀγίου Φωτίου Πατρ.Κων/πόλεως ΕΠΕ Τόμ.3 σελ.369
3	Ἰωάν.8,44	4	Γένεση 13,13 καὶ 19, 1-29
5	Λευϊτ. 18,22	6	Ἀγίου Κυρίλλου Πατρ. Ἱεροσολύμων. Ἐκδόσεις Ἑτοιμασία Κατήχηση Φωτιζομένων Β'
		8	2 Κορ.6,14-15
7	Ρωμ.8,7	10	Προκατήχηση Δ (Ἀγίου Κυρίλλου ἑ.ἁ.) σελ.43
9	ΕΠΕ Τόμ. 11 σελ.118	12	ΕΠΕ Τόμ.5 σελ.137
11	ἑ.ἁ.	14	ΕΠΕ Τόμ. 10 σελ.397
13	Ματθ.5,18	16	Βασιλ.Γ' 20 (21) 1-16
15	ΕΠΕ Τόμ.10, σελ.351	18	Ἐνδεικτικά : Ματθ.11,13 · 13,9 κ. ἄ .
17	ΕΠΕ Τόμ.2 σελ.607	20	Γένεση 13,13
19	Ματθ.13,16	22	Λευϊτ.18,22
21	Γένεση 19,1-29, Δευτ.29,22	24	Ρωμ.1,26-27
23	Δευτ.22,5	26	2 Πέτρ.2, 6-9
25	1 Τιμ.1,10	28	Ἀποκ.22,15
27	Ἰούδα 7	30	2 Πέτρ.2, 1-2
29	ΕΠΕ Βιβλίο 1 σελ.67	32	ΕΠΕ Τόμ.2 σελ.429-431
31	Ἰωάν.19,15	34	ΕΠΕ Τόμ.3 σελ.115
33	Γαλάτ.1, 8-9	36	Ἀγίου Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου ΕΠΕ Τόμ.3 σελ.109.
35	2 Βασιλ.12,13		

«Ἐσύ μὴν προσέχεις αὐτοὺς πού ναυαγοῦν, ἀλλ' αὐτοὺς πού χρησιμοποιοῦν μὲ ἀσφάλεια τὰ πηδάλια καὶ πλέουν μὲ εὐνοϊκὸ ἄνεμο».³⁶

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ-ΑΝΑΡΤΗΣΕΙΣ :

- 1.<https://orthodoxostypos.gr/%E1%BC%80%CF%80%CE%AC%CE%BD%CF%84%CE%B7%CF%83%CE%B7%E1%BC%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%B5%CE%B9%CF%84%E1%BF>
- 2.[ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΛΗΘΕΙΑ, Ὁμάδα στό VIBER](https://tasthyras.wordpress.com/2022/02/18/%E1%BC%80%CF%80%CE%AC%CE%BD%CF%84%CE%B7%CF%83%CE%B7-%E1%BC%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%B5%CE%B9%CF%84%E1%BF)
- 3.<https://tasthyras.wordpress.com/2022/02/18/%E1%BC%80%CF%80%CE%AC%CE%BD%CF%84%CE%B7%CF%83%CE%B7-%E1%BC%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%B5%CE%B9%CF%84%E1%BF>
- 4.<https://katanixi.gr/epistoli-agioreiton-kelliiton-pateron-gia-ti-varytati-ptosi-toy-arch-amerikis-k-elpidoforoy/>
- 5.<https://agiooros.org/media/%CE%92%CE%99%CE%92%CE%9B%CE%99%CE%91%CE%91%CE%93%CE%99%CE%9F%CE%A1%CE%95%CE%99%CE%A4%CE%95%CE%A3%20%CE%A0%CE>
- 6.<https://fdimathana.wordpress.com/2022/02/18/%CE%B1%CF%80%CE%AC%CE%BD%CF%84%CE%B7%CF%83%CE%B7%E1%BC%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%B5%CE%B9%CF%84%E1%BF>
- 7.<https://www.triklopodia.gr/%E1%BC%80%CF%80%CE%AC%CE%BD%CF%84%CE%B7%CF%83%CE%B7-%E1%BC%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%B5%CE%B9%CF%84%E1%BF>

Η τοποθέτηση τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων γιὰ τὴν ὁμοφυλοφιλία*

Οἱ διάφορες ἀναφορὲς στὸ ἔργο ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων «περὶ τῶν παιδικῶν», καθὼς καὶ οἱ ἀναπαραστάσεις ὁμοφυλοφιλικῶν* σκηνῶν σὲ ἀμφορεῖς, ὁδήγησαν παραπλανητικὰ στὸν χαρακτηρισμὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὡς ὁμοφυλόφιλους*=κίμαιδους, ἐνῶ κατεχοχὴν θύματα τῆς παραπάνω παρανόησης, ὑπῆρξαν οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι. Ὡστόσο, ἡ ἀλήθεια ἀπέχει κατὰ πολὺ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, καθὼς οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, ὅχι μόνο δὲν ἐνθάρρυναν τίς ὁμοφυλοφιλικές* σχέσεις, ἀλλὰ εἶχαν θεσπίσει νόμους μὲ σκοπὸ τὴν προστασία τῶν νεαρῶν ἐφήβων, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ Αἰσχίνης, -κορυφαῖος ἀττικὸς ρήτορας (389-314 π.Χ.)-, στὸν λόγο «Κατὰ Τιμάρχου» :

Α΄. Νόμοι γιὰ τὴν προστασία τῶν νεαρῶν ἀρρένων

- Χρονικὸς περιορισμὸς στὴν λειτουργία τῶν σχολείων ἀπὸ τὴν ἀνατολή ἕως τὴ δύση τοῦ ἡλίου, καθὼς τὸ σκοτάδι ἀποτελεῖ σύμμαχο ὅσων ἐποφθαλμιοῦν τὰ νεαρὰ ἀγόρια (Κατὰ Τιμάρχου 9-10). Ἐπίσης, τίθενται περιορισμοὶ στοὺς ἐπισκέπτες στὰ γυμναστήρια, ὅπου οἱ νεαροὶ Ἀθηναῖοι προπονοῦνταν γυμνοί.
- Σὲ περίπτωσι ποῦ ὁ νόμιμος κηδεμόνας νεαροῦ ἀγοριοῦ τὸ ἐξέδιδε ἔναντι χρημάτων, ὁποιοσδήποτε Ἀθηναῖος πολίτης μποροῦσε νὰ τὸν καταγγεῖλει δημοσίως, μὲ ποινὴ τὴν ἀπαλλαγὴ τοῦ θύματος ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσι νὰ φροντίζει στὰ γηρατειά του τὸν κηδεμόνα του (Κατὰ Τιμάρχου 13).
- Ο νόμος, ὅμως, ἦταν πολὺ πιὸ σκληρὸς ἔναντι τῶν κατὰ ἐπάγγελμα προαγωγῶν : τιμωρία μὲ θάνατο σὲ περίπτωσι ποῦ ἐξέδιδαν τέκνα ἐλεύθερων πολιτῶν (Κατὰ Τιμάρχου 14, 184).
- Σὲ περίπτωσι ποῦ κάποιος δοῦλος παρενοχλεῖ ἕνα ἐλεύθερο ἀγόρι, τότε τιμωρεῖται μὲ δημόσιο μαστίγωμα (Κατὰ Τιμάρχου 139), σὲ περίπτωσι βιασμοῦ τὸ θῦμα μπορεῖ νὰ καταγγεῖλει τὸ δράστη γιὰ βιαιοπραγία καὶ τιμωρεῖται μὲ χρηματικὸ πρόστιμο, ἐνῶ σὲ περιπτώσεις ἀσέλγειας, ὁποιοσδήποτε Ἀθηναῖος πολίτης μποροῦσε νὰ ὑποβάλλει μήνυσι δημοσίως ἔναντι τοῦ δράστη (Κατὰ Τιμάρχου 15).

Β΄. Νομικὲς κυρώσεις γιὰ τοὺς ὁμοφυλόφιλους*

Οἱ κυρώσεις ποὺ προβλέπει ἡ ἀθηναϊκὴ νομοθεσία γιὰ ὅσους συνάπτουν ὁμοφυλοφιλικές* σχέσεις καὶ οἱ ὁποῖες ἀποδίδονται στὸν Σόλωνα, τὸν σημαντικότερο Ἀθηναῖο νομοθέτη καὶ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος (περ.639-559 π.Χ.) εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

1. Ἀπαγορεύεται νὰ γίνῃ μέλος τῶν 9 ἀρχόντων (κατηγορίες πολιτικῶν ἀξιωματῶν).
2. Ἀπαγορεύεται νὰ ἐκλεγεῖ ἱερέας.
3. Ἀπαγορεύεται νὰ εἶναι συνήγορος τοῦ λαοῦ.
4. Ἀπαγόρευσις ἄσκησης ἐξουσίας ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἀθήνας.
5. Ἀπαγορεύεται νὰ σταλεῖ ὡς κήρυκας πολέμου (πρέσβης τοῦ κράτους).
6. Ἀπαγόρευσις ἐκθεσις γνώμης (ὡς ἄμουσος - ἀνισόρροπος).
7. Ἀπαγόρευσις εἰσόδου σὲ (δημόσιους) Ναοὺς.
8. Ἀπαγορεύεται νὰ στεφανωθεῖ στὶς στεφανοφορίες (δημόσιες ἐορτές).
9. Ἀπαγόρευσις εἰσόδου στὸν ἱερὸ χῶρο τῆς ἀγορᾶς. **Ὅποιος, λοιπὸν, ἔχει καταδικαστεῖ ὡς ὁμοφυλόφιλος*, ἀλλὰ ἐνεργήσῃ ἀντίθετα τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, θὰ τιμωρεῖται μὲ θάνατο!**

Ἡ ξεκάθαρη διατύπωσι τοῦ Αἰσχίνη δὲν ἀφήνει οὐδὲν περιθώριον γιὰ παρανοήσεις: οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, ὅχι μόνο δὲν ἀποδέχονταν ὡς φυσιολογικὲς τίς ὁμοφυλοφιλικές* σχέσεις, ἀλλὰ ἀντίθετα εἶχαν θεσπίσει βαρύντατες νομικὲς κυρώσεις γιὰ ὅσους ἔρχονταν σὲ ἐπαφὴ μὲ ὁμοφυλόφιλους*.

ΠΗΓΗ ἀπὸ τὸ Διαδίκτυο : <https://filologia.gr/omofylofilia-arxaiia-ellada-kai-nomoi-solwna/>

***Ὁμοφυλόφιλος** : σύνθετη λέξι (ὁμοῖος+φῦλο+φίλος), γλωσσικὸ κατασκευάσμα τῆς νέας τάξης πραγμάτων, ἐπιβαλλομένη -δῆθεν γιὰ λόγους «πολιτικῆς ὀρθότητος»- στὸν ἀνυποψίαστο ἄνθρωπο ἐν παντὶ τρόπῳ, ὥστόσο ἀνύπαρκτη στὴν κοινὴ ἑλληνικὴ διάλεκτο. Ἡ λέξι ποῦ οἱ Ἕλληνες χρησιμοποίησαν καὶ χρησιμοποιοῦν εἶναι : **Κίμαιδος** στὴν προχριστιανικὴ ἀρχαιοελληνικὴ περίοδο (κινεῖ+αἰδός, αὐτὸς ποῦ κινεῖ τὴν ντροπὴ, τὸ αἶσχος), **Σοδομιστής** στὴν Παλαιὰ Διαθήκη (Γεν.ιγ΄.12-13, ιθ΄4-5 καὶ 24-25), **Ἀρσενοκοίτης** στὴν Καινὴ Διαθήκη (Α Κορ.κεφ. στ΄.9-12, Ρωμ.κεφ.α΄27-32, Α΄ Τιμ.κεφ.α΄.9-10), καὶ **Ἀνώματος** στὶς σύγχρονες ἐπιστῆμες (ιατρικῆς, ἀνθρωπολογίας, φυσιολογίας, ἀνατομίας καὶ ψυχανάλυσης).